

אֱלוֹ בְעֲלֵי תוֹרָה, אוּ בִיְצִים - בְּעֲלֵי
 מַעֲשִׂים; כָּל זֶה בְּפֶשֶׁט הַתּוֹרָה. אֲבָל
 הַתְּקוּן שֶׁל הַכֹּל [הוּא] בְּסוּד הַתּוֹרָה,
 דְּהֵינּוּ הַפְּנִימִיּוֹת, וְכוּ: לֹא תִקַּח הָאֵם
 עַל הַבְּנִים.⁸⁹ וְמִי הִיא הָאֵם? אֵלֶּא
 הַשְּׂכִינָה מִצַּד הַפְּנִימִיּוֹת [ר"ל: עוֹלָם
 הָאֲצִילוֹת] נֶאֱמָר בָּהּ:⁹⁰ פִּי הִיא הִיתָה
 אִם כָּל חַי (בְּרֵאשִׁית ג,כ), [חַי] - מִצַּד
 שֶׁל עֵץ הַחַיִּים [ר"ל: אֵימָא]. וְזֶה סוּדוֹת
 הַתּוֹרָה שְׁעָלֵיהֶם [פְּתוּב]: אַחַת הִיא
 לְאִמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָה (שִׁיר ו,ט),
 אַחַת הִיא - בְּלֹא מַחְלֻקָּת, בְּלֹא פְּלוּל.
 בְּרָה - מִצַּד שֶׁל אֹר⁹¹ וְלֹא מִצַּד שֶׁל
 חֹשֶׁךְ. וְנֶאֱמָר בָּהּ: מִי זֹאת עוֹלָה (שָׁם
 ג,ו), [מִי-] אֵימָא [זֹאת-] וּבִתָּה [דְּהֵינּוּ
 הַשְּׂכִינָה] בְּשׂוּהָ.⁹² שְׂמִצַּד עֲצֻמָּה [שֶׁל
 הַשְּׂכִינָה] הִיא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע [ר"ל:
 עוֹלָמוֹת בִּי"ע],⁹³ שְׁשָׁם קִיָּם פְּלוּל
 לְיִמִּינָה וְלִשְׂמֹאלָהּ, אֹר וְחֹשֶׁךְ. אֲבָל
 מִצַּד הַפְּנִימִיּוֹת [עוֹלָם הָאֲצִילוֹת], בְּרָה
 הִיא לְיוֹלְדָתָה - וְזוֹ הַקְּבֻלָּה, שְׁנַתְּקַבְּלָהּ
 [הַשְּׂכִינָה] מִהַמְּלֶךְ [ר"ל: ז"א].⁹⁴ אֲבָל
 הַלְכָה הִיא בְּגִלוּת,⁹⁵ עָלֶיהָ [פְּתוּב] בְּסוּף

תּוֹרָה. אוּ בִיְצִים אֱלִין מְאִרֵי עוֹבְדֵינָן כָּל
 דָּא בְּפֶשֶׁט דְּאֹרִינְתָא. אֲבָל תְּקוּנָא
 דְּכֻלָּא בְּרִזָּא דְּאֹרִינְתָא דְּאִהּוּ לְגוּ, וּבָהּ:
 לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. מִאִי אִם. אֵלֶּא
 שְׂכִינְתָא מְסֻטְרָא דְּלִגּוּ אַתְּמַר בָּהּ: פִּי
 הִיא הִיתָה אִם כָּל חַי, מְסֻטְרָא דְּעֵץ
 הַחַיִּים. וְדָא רִזִּין דְּאֹרִינְתָא. דְּבָהּ: אַחַת
 הִיא לְאִמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָה (שִׁיר ו,
 ט) אַחַת הִיא בְּלֹא מַחְלֻקָּת בְּלֹא
 פְּלוּלָא. בְּרָה, מְסֻטְרָא דְּאֹר וְלֹא
 מְסֻטְרָא דְּחֹשֶׁךְ. וְאַתְּמַר בָּהּ: מִי זֹאת
 עוֹלָה (שָׁם ג,ו) אִמָּא וּבִרְתָּא בְּשִׁקוּלָא
 חֲדָא. דְּמְסֻטְרָא דִּילָהּ אִיהִי עֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע, דְּתַמְזֵן קָאִים פְּלוּלָא לְיִמִּינָא
 וְלִשְׂמֹאלָא אֹר וְחֹשֶׁךְ. אֲבָל מְסֻטְרָא
 דְּלִגּוּ בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָה, וְדָא קְבֻלָּה,
 דְּאַתְּקַבִּילַת מִמְּלָכָא. אֲבָל הַלְכָה,
 בְּגִלוּתָא, בָּהּ בְּסוּף יוֹמִיָּא, פִּי יִרְאֶה פִּי
 אֲזִלַּת יָד (דְּבָרִים ל,ב, לו) דְּאֲזִלַּת בְּגִלוּתָא,

89. עי' הקדמת ת"ז, יב, ע"ב, "אפרוחים" ו"ביצים" רומזים על האנשים העוסקים בפשט התורה, אבל "בנים" רומזים על בעלי קבלה, ועליהם כתוב לא תקח האם על הבנים.

90. עי"ש תי' סה, צו, ע"א.

91. עי' זהר בהעלותך, קנג, ע"א.

92. עי' ת"ז תי' כא, נא, ע"א, מי - רמז לבניה, לאימא עילאה, זאת - רמז לשכינה, לבת. מי זאת האמא - והבת שווים כאן.

93. דהיינו אסור ומותר, טמא וטהור - מצד עולמות בל"ע, עולמות הפירוד.

94. מלך דהיינו ז"א, עיין שם מו, סע"א; עיין תקט"ו, ת' צחק. ועי' ת"ז, הקדמה, יד, ע"ב: "למהוי לה קבלה בדרועוי לקיים בה שמאלו תחת לראשי וכו'".

95. עי"ש ת"ז הק', יד, ע"ב, תי' מו, סע"א, שם, מח, ע"א.